

Р Е Ш Е Н И Е № 79

гр.Перник.24.03.2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на шести март две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: Е.И.

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 43/2009 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е образувано по жалба на СД „****“, със седалище и адрес на управление: гр.П., ул.Т. №**, представлявано от **П.Ж.Б.** срещу ревизионен акт №1 А/09.03.2007 г. издаден от Е. А. - Началник отдел "Местни данъци и такси" при община Перник.

В жалбата се изтъкват оплаквания за нищожност на ревизионния акт. Изложените аргументи са за липса на материална компетентност на началника на отдел "МДТ" при общината да издава актове, с които се определят данъчни задължения за ревизирият период. Тъй като задълженията касаят период от 01.01.2001-31.12.2005 г. се твърди, че установяването и събирането на местните данъци се извършва от данъчната администрация, а не от общинската.

Поддържа се също така и твърдение ,че дори след 2005 г. началник отдел "МДТ" не е компетентен да издаде акт за установяване на задълженията.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Кмета на община Перник, чрез процесуалния си представител поддържа становище за законосъобразност на издадения ревизионен акт, моли съда да го потвърди. В съдебно заседание се прави възражение на основание чл.75, ал.1 от ГПК срещу размера на договореното адвокатско възнаграждение, като се иска намаляване на същото.

Административен съд - Перник, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано да оспорва обжалвания административен акт лице, с твърдение за нищожност, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В настоящето производство се оспорва ревизионен акт № 2А от 13.04.2007 г. издаден от Началник отдел "МДТ" при община Перник, с който са установени задължения на СД "*****" за периода 01.01.2001 г. до 31.12.2005 г., произтичащи от данък върху недвижимите имоти и данък върху превозните средства в размер на 1390.41 лв.

Ревизионният акт не е оспорен по административен ред, но тъй като с жалбата се иска прогласяване на нищожност то жалбата е допустима , а съдебния контрол е с

проверка на валидността на акта.

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ , в редакцията му в сила от 01.01.2006 г., установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на Данъчно осигурително процесуалният кодекс /ДОПК/. Посочено е в закона какви правомощия имат служителите в общинската администрация, ръководителят на звеното за местни приходи и Кмета на общината.

В производствата по ЗМДТ служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Със заповед на кмета на общината се определя кои са тези служители. Ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община-в конкретния случай Началник отдел "МДТ" има компетентността на териториален директор на Националната агенция по приходите. Кметът на общината изпълнява функциите на решаващ орган по смисъла на чл.152, ал.2 от ДОПК. При така определените правомощия Началникът на отдел "МДТ" при община Перник има правомощия по чл.И, ал.1, т.4 от ЗНАП по отношение на ревизионните производства. Той може да ръководи възлагането и извършването на ревизии и проверки, но това е различно от правомощието по чл.112 от ДОПК за издаване на заповед за възлагане на ревизии.

С разпоредбата на чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК се определя кой може да възложи ревизия и това е "орган по приходите, определен от териториалния директор". Началник отдел"МДТ" не е орган по приходите по смисъла на ДОПК ,а и не може да определи сам себе си за орган издаващ заповедите за възлагане на ревизии. Ето защо заповед № 1/2006 г. , с която е възложено извършване на ревизия на дружеството жалбоподател е издадена при липса на компетентност.

Същият порок - липса на компетентност, се констатира и при издадаването на ревизионен акт № 1 А/09.03.2007 г. подписан от Началник отдел "Местни данъци и такси" при община Перник. В чл.118 ДОПК изрично се посочва кои са компетентните органи, които могат да издават ревизионни актове. Това са органите по приходите посочени в чл.7, ал.1, т.4 от ЗНАП. След като в изчерпателното изброяване на правната норма не фигурира "директор на териториална дирекция на НАП" , на който Началник отдел "МДТ" изрично е приравнен, то същият няма необходимата по закон компетентност да издава ревизионни актове.

В конкретния случай Началник отдел "МДТ" е иззел компетентност предоставена на орган по приходите, който е по-долустоящ. След като ДОПК не е предвидил в конкретната хипотеза възможност за такова изземване на компетентности , то е налице съществено нарушение , което води до нищожност на издадения акт.

Актовете и действията издадени или извършени от некомпетентен по степен орган водят до недействителност на издадените актове.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя се дължат направените разноси в производството. Съдът намира, че претендираният размер на заплатеното от жалбоподателя възнаграждение за адвокат е прекомерно завишено. Посоченото като изплатено възнаграждение в договора за правна помощ е 1500 лв. , което дори надвишава конкретно посочения в ревизионния акт, размер на материалния интерес на жалбоподателя - 1390.41 лв. Според чл.36 от ЗА, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован, като не може да бъде по нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа.

Съгласно чл.78, ал.5 от ГПК приложим в настоящето производство на основание чл.144 от АПК, съдът може да присъди по нисък размер на разноските в тази им част , като съобрази и материалният интерес. Решаващият състав намира ,че възнаграждението на процесуалният представител на жалбоподателя определено по реда на чл.8 във вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е в размер на 225 лв. и в този размер следва да бъде присъдено , както и внесената по делото държавна такса в размер на 50 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 1-во от АПК
Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на ревизионен акт №1 А/09.03.2007 г. издаден от Началник отдел "Местни данъци и такси" при Община Перник.

ОСЪЖДА община Перник да заплати на СД,,****", със седалище и адрес на управление: гр.П., ул."*****" № **, представлявано от П.Ж.Б., сумата от 275 лева/ двеста седемдесет и пет лева/, направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

СЪДИЯ: